

rim tamen temperare mihi non potui, quin orationi Tuae, etsi nihil in ea grauitate ac turpiter peccatum deprehendi, limam paullo diligentius admouerem, adeo ut multis in locis Tuas sententias meis omnino verbis enunciauerim. Quod facere ea imprimis de causa mihi necessarium videbatur, quia Tu librorum a germanis medicis latine scriptorum lectione, plurima Tibi genera loquendi peregrinam et quandam germanicam latinam redolentia attriueras, quae verebar ut ciues Tui, a quibus potissimum legi velles et probari, facile intelligerent.

Caeterum verendum mihi erat, ne dum vellem in Te laudando non iniustus esse, aliis viderer esse immodicus. Tanta enim per hos sex fere annos inter nos versatus es cum assiduitate ac diligentia, ut nullum fere genus esset bonarum litterarum vel propius, vel remotius ad medicinam spectantium, quod non auide a Te expeteretur, expeditum vero non tractaretur cum quadam animi contentione. Qua etiam discendi auiditate Tua factum est, ut ab ipsius medicinae solidiore studio nec aliorum leuitas Te auocare, nec rei magnitudo atque difficultas reiicere posset. Vale resque Tuas age feliciter.

Ser. A. D. IV. April. MDCCCLXXX.
